РІК 1936. Липень Ч. VII.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТИ

Ч. 2861. Речинець до вношення подань о приняття до духовної Семинарії.

Ґімназійні абітурієнти, що наміряють посвятитися духовному станови, мають внести до Еписк. Ординаріяту прохання о приняття до духовної Семинарії до дня 31. липня 1936 р.

До прохання належить долучити:

1) свідоцтво хрещення і миропомазання;
2) свідоцтво зрілости (в ориґіналі) і всі ґімназійні свідоцтва;
3) власноручно написаний точний і вичерпуючий перебіг свойого життя;
4) заяву щодо оплати за удержання в дух. Семинарії;
5) почтові значки на 1 зл. на кошти пересилки.

Кандидат, що покінчив науки в ґімназії, котра находиться поза округом Перемиської Епархії, має попросити свойого о. катихиту, щоби надіслав впрост до Еписк. Ординаріяту звіт про його поведення.

Про день, в котрому кандидат має особисто явитися в Еписк. Ординаріяті до елекції, буде кандидат окремо повідомлений. В цьому дні кандидат дастся оглянути семинарійному лікареви, котрий видасть опінію щодо фізичної здібности кандидата до духовного стану.

Епископський Ординаріят поручає Всч. О. Душпастирям повідомити про це ґімназійних абітурієнтів, котрі перебувають в їх парохії і переслати до Єписк. Ординаріяту до дня 31. липня ц. р. совісний і точний звіт про характер, чесноти, блуди та поведення так кандидата як і його родичів.

Виставлений у священичій совісти звіт, кождий Всч. о. Душпастир буде обовязаний на бажання Епископського Ординаріяту потвердити присягою.

Ч. 2862. — Звіт про ґімназійних абітурієнтів.

Пригадується Всеч. ОО. Катихитам і тим ОО. Душпастирям, котрі уділяють науку релиґії в середних школах, щоби до кінця червня ц. р. предложили точний звіт — кваліфікацію цьогорічних ґімназійних абітурієнтів.

Ч. 2863. — Про обовязок О. О. Душпастирів відносно кандидатів духовного стану.

Еписк. Ординаріят пригадує Всч. о. Душпастирям обовязок душпастирів заопікуватися в особливший спосіб кандидатом духовного стану, що перебуває чи то в часі ферій чи при інших нагодах в його парохії.

Душпастир повинен пізнати кандидата духовного стану, з батьківською любовю відноситися до него та чувати, щоби кандидат духовного стану під кожним оглядом так поводився, як цего вимагає духовний стан, до котрого приготовляється, а саме:

1) по можности кожного дня вислухав Службу Божу і служив до неї;

2) як найчастіше сповідався і причащався;

3) помагав в цих парохіяльних заняттях, котрі йому вільно виконувати;

4) вистерігався невідповідного товариства і приставав тільки з особами, котрі визначаються релиґійним життям;

5) не брав участи в прилюдних зборах і забавах;

6) о кожнім виїзді з парохії і повороті до неї повідомляв місцевого душпастиря.

Щоденно відправлювана місцевим душпастирем Служба Божа в точно означеному часі, часті розмови з кандидатом

духовного стану на тему душпастирування, аскези, вічливого поведення та залишення критики Духовних Властей, можуть дати кандидатам духовного стану гарний і хосенний напрям на ціле життя.

Еписк. Ординаріят поручає Всч. о. о. Душпастирям виконати совісно цей обовязок і предложити до кінця серпня ц. р. вичерпуючий звіт про поведення кандидата перебуваючого в часі ферій в дотичній парохії, його так добрі як й злі прикмети та наклони.

Виставлений у священичій совісти звіт, кожний Всч. О. Душпастир буде обовязаний на бажання Еписк. Ординаріяту потвердити присягою.

Ч. 2868. — Збірка на Петрів гріш.

Поручаємо всім ОО. Душпастирям урядити збірку на Петрів гріш на цей рік в дні Празника Верховних Апостолів Петра і Павла по всіх матерних церквах Нашої Епархії.

У дочерних церквах треба урядити збірку у найблизшу неділю по Празнику св. Петра і Павла.

Великі є потреби Апостольського Престола. Особливо багато гроша треба на удержання місій поміж поганськими народами, що ще не є просвічені світлом Христової віри і витягають до нас руки о поміч.

Тому Всч. Отці, оголошуючи згадану збірку в попередню неділю або свято, пояснять вірним, що ми всі, як діти одної великої родини Христової, маємо стислий обовязок своїми щедрими датками прийти з поміччю св. Вітцеві.

Ч. 2865. — В справі танців в забороненім часі.

З болем серця запримічує Еписк. Ординаріят деяке занедбання і брак карности що до захування церковних постів.

Буває таке, що навіть шкільну молодь втягається до забав і танців в забороненому часі.

У виду сего поручається Всч. Духовенству поучувати вірних, щоби в часі постів і інших заборонених часів здержувалися від забав з танцями, а рівночасно звертається

увагу, що яканебудь апробата нарушування сеї церковної заповіди, хочби тільки мовчалива, зі сторони священика, є тяжко грішна та що Еписк. Ординаріят бувби тим спонуканий потягнути кождого такого священика до відповідальности.

Ч. 2872. — В справі клясифікації ґрунтів.

У Деннику Законів Річипосполитої (Dz. U. R. P. 16. IV. 1935, Nr. 27) проголошено закон з дня 26 березня 1935 про клясифікацію ґрунтів для ґрунтового податку. З огляду на велику вагу цього закону для нашого Духовенства, подаємо його зміст.

Стаття (арт.) I. Щоб устійнити одноцілі основи для рівномірного виміру ґрунтового податку і мати евіденцію ґрунтів, переведеться клясифікацію ґрунтів на всьому просторі Держави.

Стаття III. Відповідно до родів використування, ґрунти діляться на такі категорії: а) ґрунти орні, б) сіножаті, в) пасовища, г) ґрунти під водами, ґ) ґрунти під лісами, д) неужитки.

Стаття IV. Щоб перевести клясифікацію ґрунтів твориться: 1. повітові клясифікаційні комісії, в осідку властивого скарбового уряду; 2. воєвідські клясифікаційні комісії, в осідку властивої скарбової палати; 3. головну клясифікаційну комісію при Міністерстві Скарбу.

Стаття V. Розпорядження Міністерства Скарбу означить співучасть заінтересованих у клясифікаційних чинностях.

1. Перед устійненням рішення повітової клясифікаційної комісії заінтересовані мають право робити устні й письменні внески.

2. Від вирішень повітових клясифікаційних комісій можна вносити відклики до воєвідських клясифікаційних комісій, і вони рішають оконечно.

3. Розпорядження Міністерства Скарбу означить спосіб, як заінтересовані мають складати письменні й устні виаснення у відкличних комісіях.

Стаття VII. 1. У склад повітових клясифікаційних комісій входять: начальник місцевого скарбового уряду як предсідник; заступник предсідника, якого назначить Міні-

стер Скарбу; представник Міністерства Рільництва й Рільних Реформ; два члени й два їхні заступники, делєговані рільничою палатою; два члени й два їхні заступники зпоміж місцевих платників державного ґрунтового податку, що їх покличе скарбовий уряд із листи, предложеної повітовою радою. З цих останніх двох членів і двох заступників один член і один заступник повинні бути представниками більшої, а один член і один заступник — меншої земельної власности.

Стаття VIII. 1. Витрати, звязані з переведенням помірів і клясифікації ґрунтів на основі цього закону, покриває скарб Держави.

2. ...власники й постійні ужитковці обовязані до безплатних чинитьб у натурі при переводжуванні помірів і досліджуванні ґрунтів.

Стаття XIII. Цей закон входить у життя з днем оголошення.

——

Докладніші пояснення наведеного закону містяться в розпорядженні Міністерства Скарбу з дня 12 липня 1935 (Dz. U. R. P. 20. VII. 1935, Nr. 52, poz. 340).

Друге розпорядження Міністерства Скарбу з дня 29 серпня 1935 (Dz. U. R. P. 5. IX. 1935 Nr. 67, poz. 422) в 1-му параґрафі подає: »Як речинець початку праць цих клясифікаційних комісій подається день 1 вересня 1935 для: 1. головної клясифікаційної комісії при Міністерстві Скарбу в Варшаві, 2. воєвідських клясифікаційних комісій у воєвідствах... львівському..., станиславівському, тернопільському..., 3. повітових клясифікаційних комісій у всіх повітах у воєвідствах краківському, львівському, станиславівському і тернопільському.

Подаючи до відома Всеч. Духовенству наведений закон і розпорядження, поручається Деканальним Урядам припильнувати, щоб Духовенство у власному інтересі використало отсю нагоду до переклясифікування ерекційного поля.

Ч. 2871. — В справі навчання релігії в школах.

Супроти дійсних і можливих недомагань у справі навчання релігії в школах, Епископський Ординаріят подає до відома Всеч. Духовенства обовязуючі закони й приписи. І так:

1. Конкордат між Св. Престолом і Річпосполитою Польською з дня 10 лютого 1925 у XIII статті (див. ПЕВ. 1925 III, 37) виразно формулує принцип конечности порозуміння шкільної влади з церковною владою в усіх справах, що звязані з навчанням релігії у школах. Отже: »Цю науку даватимуть католицькій молоді вчителі, іменовані шкільною владою, а вона вибиратиме їх зпоміж осіб уповажнених Ординаріями до навчання релігії« (канонічною місією), а це так далеко, що »колиб Ординарій відібрав уповноваження, яке йому був дав, тим самим буде позбавлений права навчання«.

Цею справою займається теж обіжник Міністерства Віроісповідань і Просвіти з дня 3 липня 1929 Nr. 11-14391/29), де находимо таку постанову: »Якщо в публичній вселюдній школі духовник не може навчати римо-католицької релігії, тоді шкільний інспектор звертається до даного епархіяльного Епископа, щоб уповажнив іншу кваліфіковану особу навчати римо-католицької релігії а від себе подає епархіяльному Епископові імена одного чи кількох учителів даної школи, що мають формальні кваліфікації навчати цього предмету«.

Отже цитовані правні постанови виразно вирішують справу доручування навчання релігії світським учителям: воно не можливе без порозуміння і згоди компетентного Епископа. Оскількиж діється інакше, то це однобічна постанова шкільної нижчої влади, що нарушує обовязуючий правний стан.

2. Буває, що шкільні інспектори зменшують кількість годин навчання релігії по школах. Отже і в цій справі є розпорядження Міністерства Віроісповідань і Просвіти з дня 9 грудня 1926 (Dz. U. R. P. Nr. 1. poz. 9 ex 1927), що й досі обовязує. В 3-му параграфі воно постановляє, що »кількість годин і плян науки католицької релігії устійнює Міністер- Віроісповідань і Просвіти в порозумінню з компетентною церковною владою«.

3. Щодо обовязуючих постанов у справі винагороди Духовенства за навчання релігії, то розпорядок Міністерства Віроісп. і Освіти з дня 1. III. 1926 р. (див. Конкордат Еппа Лукомського стор. 123) запевнює душпастиреві 1·50 зл. за кожну лекцію, як відбуту так і опущену, але оправдану.

Цего розпорядку не зносить ні розпорядок ні з 24. I. 1934 ні інші (30. IV. 1935, 10. V. 1935), бо згаданий розпорядок з дня 1. III. 1926 р. є узгіднений з Папською Комісією у виконанні Конкордату.

Душпастирі, котрим обниженоби винагороду 1'50 зл., повинні негайно по отриманні такого письма шкільного інспектора відликатися до Кураторії за посередництвом інспекторату, — бо в дотичнім письмі інспекторату не сміє бути пропущено, що душпастиреві прислугує право відклику до 14 днів.

Ч. 2870. — В справі неоправданих претенсій волосних і громадських Урядів о шарваркові повинности душпастирів.

Подається ОО. Душпастирям до відома рішення Найв. Трибуналу Адміністраційного в справі т. зв. повинностей шарваркових, в ціли евентуального покористування нею у властей.

„Najwyższy Trybunał Administracyjny L. Rej. 6344/32. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie: Przewodniczący Sędzia Żabicki i Sędziowie: Pędowski, Okólicz, przy udziale protokólanta Przeorskiego, w sprawie ze skargi Ks. Ilji Oreńczuka w Śniatynie na orzeczenie Wydziału Powiatowego w Śniatynie z dnia 27. kwietnia 1932 r. L. I. 18/22/31 w przedmiocie powinności szarwarkowych, po przeprowadzonej dnia 12. kwietnia 1934 r. rozprawie, a to po wysłuchaniu sprawozdania sędziego sprawozdawcy, uchyla zaskarzone orzeczenie, jako niezgodne z ustawą, oraz zarządza zwrot opłaty od skargi.

P o w o d y.

Magistrat m. Śniatyna wezwał ks. Ilję Oreńczuka, gr. kat. proboszcza w Śniatynie do powinności szarwarkowej za lata 1929—1932, zamienionej na opłatę pieniężną w ogólnej sumie 461 zł. 34 gr. Odwołania przeciwko powyższemu wymiarowi nie uwzględnił Wydział Powiatowy w Śniatynie orzeczeniem z dnia 27. kwietnia 1932 r. Nr. I. 18/22/31.

Orzeczenie to jest przedmiotem skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, w którem skarżący ks. Oreńczuk zarzuca, że według § 89 obowiązującej dotąd ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 r. do posług i robót nie mogą być pociągani pasterze

dusz co do ich kongruy. Tego rodzaju zwolnienie nie zostało wcale uchylone ustawą o budowie i utrzymaniu dróg publicznych z 10. grudnia 1920 r., albowiem wspomniana ustawa uchyliła tylko te poprzednie przepisy o budowie i utrzymaniu dróg, które pozostają z nią w sprzeczności, przepis zaś § 89 w sprzecznośc i z ustawą drogową bynajmniej się nie znajduje. Nie ma tutaj znaczenia okoliczność, że art. 33 ustawy z dnia 10. grudnia 1920 r., traktujący o zwolnieniach od świadczeń drogowych, nie wymienia wyraźnie duszpasterzy, ponieważ zwolnienie od świadczeń przysługuje skarżącemu z mocy § 89 ustawy gminnej z 1889 r.

Odpowiedź władzy pozwanej Najwyższy Trybunał Administracyjny pominął jako wniesioną bez dołączenia odpisu.

Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył co następuje Władza pozwana w zaskarżonym orzeczeniu wywodzi, że obowiązek świadczeń ciąży na skarżącym, ponieważ § 89 ustawy gminnej z 1889 r. niema mocy obowiązującej, gdyż od świadczeń drogowych zwolnione są jedynie osoby i instytucje, wymienione w art. 33 ustawy drogowej, wśród których duchowni nie są wyszczególnieni.

Najwyższy Trybunał nie podzielił tego stanowiska władzy pozwanej, gdyż już uprzednio w wyroku swym z dnia 17. maja 1933 r. L. rej 251/31 w sprawie ze skargi ks. Piotra Mekełyty, gr. kat. proboszcza w Stebniku, orzekł i uzasadnił, że ustawodawca, ograniczając się w art. 33 do uregulowania kwestji zwolnień od świadczeń przewozowych, nie naruszył postanowień o zwolnieniach od świadczeń osobistych, przewidzianych w innych przepisach prawnych, a tem samem nie naruszył tych postanowień gminnych ustaw galicyjskich, które zwalniają duszpasterzy od posług i robót. Na szczegółowe motywy, w tym wyroku wyłożone, powołuje się Najwyższy Trybunał Administracyjny na podstawie § 57 swego regulaminu, Dz. Ust. poz. 968/1932. Z powyższych względów Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał, że władza pozwana, zatwierdzając pociągnięcie skarżącego do obowiązku świadczeń, oparła się na mylnej wykładni art. 33 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1920 r., Dz. Ust. poz. 32/1921, i § 89 ustawy gminnej z 13. marca 1889 r., Dz. Ust. kraj. Nr. 24, wobec czego uchylił zaskarżone orzeczenie, jako niezgodne z ustawą, i zarządził zwrot opłaty. — Warszawa dnia 12. kwietnia 1934 r. Podpisy: (—) Żabicki, (—) Pędowski, (—) Okulicz.“

Без огляду на повисше рішення Найв. Трибуналу Адміністраційного, декотрі автономічні установи домагаються дальше від священиків шарваркових робіт з титулу ужи-

вання ерекціональних ґрунтів. Це діється безперечно тільки тому, що дотичним установам невідоме вирішення цеї справи.

Еписк. Ординаріят є певний, що звичайне повідомлення тих установ про дійсний стан річи вистарчить для усунення від ОО. Душпастирів того рода неприємностей.

Ч. 2866. — В справі завідування церковним і парохіяльним майном.

Тому, що деякі ОО. Душпастирі не придержуються тутешнього розпорядку ч. 5035 з р. 1926 (Перем. Епарх. Відомости 1926 Ч. IV. ст. 86—92), через що спричиняють великі замішання і наносять велику шкоду, Еписк. Ординаріят, щераз поручає Всч. ОО. Душпастирям основно перестудіовати згаданий розпорядок, а Всч. ОО. Деканам поручає пригадати його Всеч. Духовенству на зборах деканальних.

Рівночасно повідомляється, що всі переступаючі цей розпорядок, будуть потягнені, чи скорше чи пізніше до відповідальности.

Ч. 2264. — „Дяківський Прапор“ — Заборона.

З огляду на це, що «Дяківський Прапор«, часопис призначений для дяків, який виходить в Коломиї, ясно виказує антицерковний напрям, Епископський Ординаріят забороняє так дякам, як і всім прочим вірним, передплачувати і читати цей орган.

Хто з дяків Перемиської Епархії важивбися читати дальше цей часопис, тимсамим наразивби себе на утрату посади церковного півця.

Ч. 2868. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 15. серпня 1936. виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Дек.: Балигородський: 1) Горянка, 2) Рябе; Бірчанський: Грозьова; Бориславський: Рибник; Височанський: Гусне вижне; Жовківський: 1) Кунинська Воля, 2) Пили; Жуко-

тинський: 1) Галівка, 2) Дністрик головецький; Комарнянський: Горожанна Велика; Лупківський: 1) Воля мігова, 2) Лупків, 3) Солинка, 4) Явірник; Лучанський: Городище; Любачівський: Синявка; Лютовиський: 1) Береги гор., 2) Поляни, 3) Скородне, 4) Телешниця сянна, 5) Царинське; Нижанківський: Міжинець; Підбужський: Сприня; Порохницький: Крамарівка; Равський: 1) Белзець, 2) Голе равське, 3) Руда лісна; Радимнянський: Болестрашичі; Розлуцький: Свидник; Рудецький: Вощанці; Самбірський: Ольшаник; Сінявський: Майдан сінявський; Старосамбірський 1) Лінина мала, 2) Лопушанка хомина, 3) Потік вел.; Старосільський: Букова; Тіснянський: 1) Ветлина, 2) Криве ад Тісна, 3) Лопінка 4)Терка, 5) Яблінка, 6) Яворець; Турчанський: Яблінка вижна; Устрицький: Устрики гор.; Чесанівський: Плазів; Яворівський: Порудно.

Прохання внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва конкурсового іспиту як і ті ,котріб вплинули по дні 15. серпня 1936, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що Всч. ОО., що одержать презенту на таку парохію, котра крім матерної церкви має одну або більше дочерних, зобовязуються в кожнім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту, згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що дотації їх і скількість ґрунтів приналежних до парохії будуть, без огляду на інституцію пароха на дану парохію, нормовані по гадці Конкордату і обовязуючих в Епархії норм за відомостю Апост. Престола.

Ч. 2869. — Письма в справі податків ерекції вільні від стемплів.

На основі рескрипту Скарбової Палати в Станиславові з дня 22. IV. 1926 ч. V. 19/1/118/35/ повідомляється Всч. Духовенство, що прохання й письма священиків до Скарбових Урядів у справах податків, які обтяжують ерекційне майно, вільні від стемплевої оплати на основі 144 арт. 3 т. закону про стемплеві оплати з дня 1. VII. 1926 (Д. З. Р. П. Ч. 64/35 поз. 404).

При цьому завважується, що всякі інші письма і прохання, які вносять священики до Скарбових Урядів у податкових справах, а які обтяжують їх власне приватне майно, по думці вище згаданого закону підлягають стемплевим оплатам.

Ч. 2864. — Осторожність у висловах у проповідях і у приватних розмовах.

Звертається увагу Всч. Духовенству, шоби як у проповідях, так і приватних розмовах були обережні, та без потреби не наражали себе на судові розправи і кари.

Ч. 2986. — Вакаційний час в Епископській Консисторії.

Повідомляється ОО. Духовних, що сегорічний вакаційний час в Епископськім Ординаріяті і в Еписк. Консисторії треватиме так як попередніми роками від липня до 31 серпня.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 267/Орд. о. Др. Кузич Іван, Ректор Духовної Семинарії і о. Качмар Іван, почетний Крилошанин — Соборним Крилошанами Катедр. Капітули.

Ч. 2317. о. Малецький Пантелеймон парох в Ріпчицях Мединицьким деканом.

Крилошанські відзнаки одержали:

Ч. 2120. о. Очабрук Омелян, парох в Розсохачі.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 2917. о. Заяць Михайло — Урож.

Завідательства одержали:

Ч. 2709. о. Весоловський Петро — Горожанна велика.
Ч. 2696. о. Федишин Іван — Річиця.
Ч. 2710. о. Юрчик Дмитро — Манів.

Померли:

о. Хиляк Гіполіт, ем. катехит 28/5 1936.
о. Чехович Йосиф, парох в Річиці 31/5 1936.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 26. червня 1936.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в еремишлі
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.

ЧАСТЬ II.

Звіт з діяльности Виділу Тов-а „П. Е. П".

За час від 1. червня 1935 до 1. червня 1936 р.

Тов-о П. Е. П. числить тепер 637 членів. Минувшого року було 628 членів. Нових членів прибуло 19, убуло 10.

Невирішеною остає і на дальше справа членства давних членів, священиків перебуваючих на території Лемківщини. З одної сторони вони не зголосили формального свойого виступлення, а з другої сторони вони не втратили ще права членства, бо по думці § 26 нашого устава член тратить право членства тоді, якщо він через два по собі слідуючі роки не платить членських вкладок.

В біжучому році відбув Виділ 9. засідань. На них старався він у першій мірі перевести в життя ухвали і дезідерати минувших Загальних Зборів.

Переведення в життя ухвали Заг. Зборів у справі уділювання священикам помочі у будові парохіяльних згл. церковних домів через виготовлення плянів вже затверджених Воєвідством, полагодив Виділ в той спосіб, що випрацювано обширніший реферат на цю тему і долучено до нього два начерки плянів церковного згл. парохіяльного дому для середної парохії в ціві до 15.000 зл. Реферат з виготовленими плянами поміщено в II-гій части »Перемиських Епархіяльних Відомостей« Ч. IV—VI. з 1936. стор. 36—43. Причиною якраз такого способу переведення в життя згаданої ухвали Заг. Зборів було це, що виготовлення осібних плянів та їх затвердження Воєвідством наразилиби наше Тов-о на цілком злишні видатки, бо і так в кождому поодинокому випадку плян будови дому вимагалоби ще осібного затвердження Воєвідства.

Також переведено в життя ухвалу Заг. Зборів у справі перенесення з місячної членської вкладки в загальній квоті 2·50 зл. на створення фонду «Негайної помочі« по 50 ст. місячно. До часу замкнення сегорічного касового діловодства фонд сей виносить 2236 зл. І тут звертається знову Виділ до нинішних Світлих Заг. Зборів з проханням о продовження повновласти уділеної Президиї минувшими Заг. Зборами — признавати у негайних випадках підмоги поза засіданням Виділу з тим, що Президія заподасть Виділови до відома евентуальний факт уділення підмоги, а Виділ приймаючи це до відома, порішить чи ця підмога має бути зворотною чи безворотною.

Рівнож застановлявся Виділ і цего року над переведенням в життя ухвали Заг. Зборів з 1934 р. у справі створення Секції „Правної оборони священства і церковних та парохіяльних маєтків«. Зогляду на дальші ще більші трудноці з причини браку фондів та відповідних фахових сил, що їх створення цеї Секції вимагає, ця справа остає і надальше отвореною, а Світлі Збори зволять в цій справі висказати свої цінні завваги.

Також отвертою остає і справа створення »Емеритального фонду для гр. кат. священиків Перемиської Епархії», що його правильник, предложений Виділом, приняли з деякими змінами Заг. Зборів в 1934 р. Тоді порішено, що членська вкладка до Ем. Ф. має виносити по 1 зл. місячно з тим, що у тій справі мають ще висказати свою гадку поодинокі Збори ОО. кондеканальних. В біжучім році розіслано проєкти правильника зміненого по думці Заг. Збори до кожного деканату зосібна з проханням висказатися у цій справі згл. присилати заяви вступлення в члени. До цего часу прислало 15 деканатів вже дефінітивні заяви вступлення в члени Ем. Ф. зі згодою стягати священикам тих деканатів по 1 зл. місячно з їхньої дотації.З 2-ох деканатів надійшла відповідь, що духовенство тих деканатів не може сказати в цій справі свойого останнього слова тому, що в самому проєкті правильника нема ще конкретних даних щодо висоти місячної вкладки. Прочі деканати ще у цій справі, або цілком не висказалися або заподали, що ця справа буде ще предметом найблизших Зборів ОО. кондеканальних. Зогляду на такий стан річи та ще більше з огляду на чимраз тяжще матеріяльне положення нашого духовенства, справа створення Ем. Ф. вимагає дальшої застанови над її переведенням в життя. І на цю справу зволять нинішні Світлі Збори звернути свою увагу.

На інших засіданнях порушував Виділ такі важніші справи, як:

I. Опіка над сиротами; II. Скріплення позичкового фонду; III. Підмога церквам; IV. Видавнича діяльність і V. Біжучі справи.

I. Опіка над сиротами. На повному удержанню нашого Тов-а був і цего року сирітський захист в Новосілках дид. під проводом СС. Служебниць Н. З. Пр. Д. М. Під цю пору є 19 хлопців. Зі Сестрами і прислугою є всіх 25 осіб.

З повного удержання Тов-а користало 4-ох учнів ту-

тешної ґімназії, а то: Дубек Тадей, Залуцький Микола, Юрчак Ярослав і Бориславський Степан. З огляду на то, що згаданих учнів нема де примістити на час шкільних ферій, Виділ звертаєтьcя з проханням, чи би хто з присутних ОО. не міг по одному з тих учнів взяти до себе на удержання на час шкільних ферій.

З підмоги Тов-а користали рівнож СС. Василіянки в Дрогобичі та Захоронка Еп. Пом. в Яворові, що її провід мають СС. Йосифітки.

З одноразових підмог Тов-а користало понадто більше число бідних учнів ріжних рода так як місцевих і позамісцевих шкіл.

Кошта удержання захистів представляється так:

Захист в Новосілках	4234·12 зл.
СС. Василіянки і СС. Йосифітки. .	850·00 „
Підмоги учням	2229·70 зл.

II. Скріплення позичкового фонду. Управа V-ої Секції відбувала свої засідання Виділу, для котрого приготовляла внески у справі уділювання і сплати зворотних підмог придержувався Виділ і в тім році слідуючих норм: а) Виплачувати зворотні підмоги тільки тим священикам, що дадуть запоруку звороту підмоги на випадок смерти, або неможливости стягнення, а це двох ручителів й позволення стягання квоти з похоронного фонду на випадок смерти; б) гроші виплачувати тільки після формально зладженого довжнього скрипту.

Позичковий фонд під цю пору виносить 67.253·00 зл. Минувшого року виносив 58.538·00 зл. Зі зворотних підмог користало в біжучому році 278 священиків, а минувшого 280.

III. Підмога церквам. У справі уділювання підмог церквам перестерігав Виділ ухвали минулорічних Заг. Зборів а се, щоби створити осібний фонд підмоги церквам з вкладок церквей-членів та, щоби без зворотні підмоги уділювати доперва по 4—5 літах істнування фонду. Фонд цей виноситъ під цю пору 264.35 зл. До цего фонду вплинула в біжучому році квота 200 зл. від Кооперативного Банку »Віра« в Перемишлі.

IV. Видавнича діяльність. Управа VI-ої Секції йдучи за вказівками Заг. Зборів, старалася в біжучому році розвинути живішу діяльність. Накладом Товариства вийшли в біжучому році такі книжочки:

1) »Короткий Катехизм, це є найважніші правди христ.

католицької релігії» в кількости 20.000 примірників;

2) »Коротка історія Божого обявлення для христ. католицької молоді« в кількости 20.000 примірників;

3) »Більший молитовник для всіх« в кількости 50.000 примірників.

Ціна одного примірника кождої з тих 3-ох книжочок виносить 20 сот. І тут зволять Світлі Збори заподати свої вказівки, що до майбутнього видання найбільше конечних на нинішні часи популярних книжочок.

V. Біжучі справи. З біжучих справ, що над ними Виділ застановлявся, заслуговує на увагу остаточне унормування нашого Тов-а до Видавництва »Український Бескид«. Відповідне вияснення поміщено в »Епарх. Відомостях« з 1935 р. ч. VII—IX. ст. 90.

В нашому „Домі св. Йосифа для священиків“ в Жегестові на Лопаті, що його біжучому в році остаточно викінчено, справлено ще деякі конечні річи до каплиці як, кивот, пушку і суконку до Н. Тайн, крест, ліхтарі, лавки, клячники та інші річи до уживання в самій санаторії, як столове і кухонне начиння і т. п. Найважнішою справою, що її в біжучому році тамже полагоджено, це забезпечення дому у воду, бо брак її попередніми роками давався досить відчувати. На річ нашого Тов-а закуплено цего року три ґрунтові парцелі, які безпосередно прилягають до нашої тамтейшої реальности.

У висліді звіту з переведеного касового діловодства в тамтейшому випочинковому домі, Виділ був змушений змінити своє рішення з попереднього року у справі уділювання священикам-членам нашого Тв-а 25% знижки від нормальної ціни денного удержання за перебування у томуж домі в тому напрямі, щоби в головному сезоні т. є від 15. VI.—15 VIII. такоїж знижки нікому не признавати.

Ось це є найважніші справи, що були предметом обговорювання Виділу на його сегорічних засіданнях. Їх доповнять ще провідники поодиноких Секцій, Провірна Комісія та звіт касієра.

Заподаючи отсю свою цілорічну діяльність, Виділ відноситься до нинішних Світлих Зборів з проханням, розглянути докладніше всі у томуж звіті згадані справи, заподати Новому Виділови свої цінні завваги до дальшої успішної праці над розвитком нашого Тов-а.

Перемишль, дня 9. червня 1936 р.

о. Орський Онуфрій
секретар Тов-а П. Е. П.